

ŁOSKOTAĆ SIĘ (1) *vb impf*

inf łoskotać się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Hałasować; tu w przen: buntować się, szemrać [naprzeciwko komu]: Przešlo tefz tám dáley przydawa/
iż fię thy wdowy młode potzęły náprzećiwko Kryśtułowu lołkotáć. *KrowObr* 142v.

HJ